

NEPŘÍMÉ KONJUNKTIVY 2. ZÁVISLOSTI

Indikativní věta vedlejší, jejíž věta řídící se stane závislou na jiné nadřazené propozici a získá tak konjunktiv nebo se transformuje na polovětnou infinitivní konstrukci (ak. + inf.) nebo participium, se mění v latině ve větu konjunktivní (závislost na²) dle souslednosti časů. Je-li ve větě závislé na¹ **nějaký minulý čas (konj., inf., participium)** přichází v úvahu **konjunktiv imperfekta** při současnosti nebo **plusquamperfekta** při předčasnosti. Pokud ve větě hlavní, nebo závislé na¹ žádný **minulý čas není**, přichází v úvahu primární souslednost časů tj. **konjunktiv prézentu** při současnosti a **perfekta** při předčasnosti.

Při vyjadřování děje ve větě závislé na² se vyjadřuje jen současnost a předčasnost vzhledem k větě závislé na¹: **za indikativ futura I.** se kladou konjunktivy vyjadřující současnost : **présentu** (po hlavním čase) nebo **imperfekta** po vedlejším čase. Za indikativ **futura II** se kladou konjunktivy vyjadřující předčasnost: konjunktiv **perfekta** (po hlavním čase) a **plusquamperfekta** (po vedlejším čase). Následnost (v češtině vyjádřená futurem) se v těchto konstrukcích objevuje jen ve větě závislé na¹, ta se pak vyjadřuje pomocí konj. prez. a imperf. opisné konjugace.

Quae impero, facis.

Video te facere, quae imperem. Vidím, že děláš co nařizuji.
jsem nařídil.

Vidi te facere, quae imperarem. Viděl jsem, že děláš co nařizuji.

Non dubito, quin facias, quae imperem.

Nepochybuji o tom, že děláš, co nařizuji.

Non dubitabam, quin faceres, quae imperarem.

Nepochyboval jsem o tom, že děláš, co nařizuji.

Quae imperabo, facies.

Spero te facturum esse, quae imperem.

Doufám, že uděláš, co nařídím resp.: (nařizuji).

Sperabam te facturum esse, quae imperarem.

Doufal jsem, že uděláš, co nařídím resp.: (nařizuji)

Opto, ut facias, quae imperem.

Prosím, abys udělal. co nařídím (nařizuji).

Optabam, ut faceres, quae imperarem. Prosil jsem...

Non erat dubium, quin facturum esses, quae imperarem.

Quae imperaveram, fecisti.

Video te fecisse, quae imperavissem. Vidím, že jsi udělal, co

Vidi te fecisse, quae imperavissem. Viděl jsem, že jsi udělal, ...

Non dubito, quin feceris, quae imperavissem.

Nepochybuji o tom, že jsi udělal, co jsem nařídil.

Non dubitabam, quin fecisses, quae imperavissem.

Nepochyboval jsem o tom, že jsi udělal, co jsem nařídil.

Quae imperavero, facies.

Spero te facturum esse, quae imperaverim.

Doufám, že uděláš, co nařídím (resp. také co jsem nařídil).

Sperabam te facturum esse, quae imperavissem.

Doufal jsem, že uděláš, co nařídím (co jsem nařídil).

Opto, ut facias, quae imperaverim.

Prosím, abys udělal, co nařídím (co jsem nařídil).

Optabam, ut faceres, quae imperavissem. Prosil jsem....

Non erat dubium, quin facturum esses, quae imperavissem.